

Uchwała Nr 2/7/2016
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi
z dnia 14 stycznia 2016 r.

w składzie

1. Beata Kaczmarek	7. Józefa Lucyna Michejda
2. Ewa Śpionek	8. Bogusław Wenus
3. Iwona Kopczyńska	9. Grażyna Kos
4. Anna Kaźmierczak	10. Barbara Polowczyk
5. Bogdan Łągwa	11. Roman Drozdowski
6. Paweł Jaśkiewicz	

Po rozpoznaniu w dniu 14 stycznia 2016 roku Uchwały Nr XX/232/15 Rady Miejskiej w Pabianicach z dnia 17 grudnia 2015 roku w sprawie opłaty targowej, doręczonej Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Łodzi w dniu 21 grudnia 2015 roku, działając na podstawie art. 18 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 roku o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity: Dz.U. z 2012 r., poz. 1113 z późn. zm.) w zw. z art. 91 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz.U. z 2015 r., poz. 1515 z późn. zm.)

Kolegium uchwala, co następuje:

Stwierdza nieważność Uchwały Nr XX/232/15 Rady Miejskiej w Pabianicach z dnia 17 grudnia 2015 roku w sprawie opłaty targowej z powodu naruszenia prawa, tj. art. 15 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz.U. z 2014, poz. 849 z późn. zm.)

U Z A S A D N I E N I E

Uchwała Nr XX/232/15 Rady Miejskiej w Pabianicach z dnia 17 grudnia 2015 roku w sprawie opłaty targowej wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi w dniu 21 grudnia 2015 roku. W podstawie prawnej Uchwały wskazano, m.in.: art. 15 ust. 1, art. 19 pkt 1 lit. a i pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych. W stosunku do wskazanej Uchwały Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi wszczęło postępowanie nadzorcze, zapraszając przedstawicieli jednostki na posiedzenie w dniu 14 stycznia 2016 roku. Na posiedzeniu Kolegium jednostkę reprezentował Pan Wojciech Czerwiński.

W toku badania Uchwały Nr XX/232/15 Rady Miejskiej w Pabianicach z dnia 17 grudnia 2015 roku w sprawie opłaty targowej, Kolegium Izby ustaliło, co następuje:

W § 1 pkt 1 przedmiotowej Uchwały Rada Miejska w Pabianicach postanowiła: „wprowadza się opłatę targową na terenie Gminy Miejskiej Pabianice na targowiskach miejskich określonych odrębną uchwałą Rady Miejskiej w Pabianicach”. Na podstawie Uchwały nr LX/619/02 z dnia 19 czerwca 2002 roku w sprawie targowisk na terenie Miasta Pabianic (z uwzgl. zmiany wprowadzonej Uchwałą Nr LXXI/856/10 z dnia 13.10.2010r.) – Rada Miejska w Pabianicach ustaliła konkretne miejsca, zwane targowiskami, w których może być prowadzony handel obwoźny i obnośny wraz z podaniem ich adresów (ulica, numer), postanawiając jednocześnie, że w innych miejscach (np. chodniki, jednie, parkingi, trawniki) taki handel nie może być prowadzony.

Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych rada gminy może wprowadzić opłatę targową. Opłatę tę pobiera się od osób fizycznych, osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, dokonujących sprzedaży na targowiskach, z zastrzeżeniem ust. 2b. Stosownie do art. 15 ust. 2 wskazanej ustawy targowiskami, o których mowa w ust. 1, są wszelkie miejsca, w których jest prowadzona sprzedaż.

Mając powyższe na względzie, w ocenie Kolegium Izby, wprowadzenie opłaty targowej przez Radę Miejską w Pabianicach Uchwałą Nr XX/232/15 z dnia 17 grudnia 2015 roku w sposób określony w § 1 pkt 1 badanej Uchwały, a więc jedynie dla targowisk miejskich określonych odrębną uchwałą Rady Miejskiej w Pabianicach, stanowi naruszenie art. 15 ust. 1 i ust. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Udzielone z dniem 1 stycznia 2016 roku upoważnienie dla rady gminy do wprowadzenia opłaty targowej obejmuje możliwość wprowadzenia tej daniny na terenie całej gminy, a nie dla określonych miejsc. Z powołanego art. 15 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych nie wynika bowiem uprawnienie rady do ograniczonego wprowadzenia tej opłaty, tj. jedynie dla konkretnych miejsc na terenie gminy - i tym samym możliwość niewprowadzenia tej opłaty dla pozostałych miejsc. Kolegium podkreśla, że wprowadzenie opłaty targowej jedynie dla targowisk miejskich jest jednocześnie sprzeczne z legalną definicją targowiska ustaloną przez ustawodawcę w art. 15 ust. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. W powołanym przepisie wprowadzono szeroką definicję targowiska, według której jest to każde miejsce, w którym jest prowadzona sprzedaż. Chodzi zatem zarówno o miejsca, które gmina wyznacza do dokonywania sprzedaży, jak również o wszelkie inne miejsca, których nie wyznaczono do tego celu. Wynikająca z art. 15 ust. 2 definicja targowiska oznacza, że obowiązek uiszczenia opłaty targowej powstaje z mocy prawa z chwilą faktycznego podjęcia czynności handlowych zmierzających do dokonania sprzedaży (niezależnie od skutku) w każdym miejscu danej gminy, a nie tylko w miejscach do tego celu wyznaczonych (por. WSA w Szczecinie sygn. I SA/Sz 1107/13 z 4.12.2013r., WSA w Łodzi sygn. I SA/Łd 732/13 z 25.09.2013r.). W związku z tym, w ocenie Kolegium Izby, ograniczenie przez Radę Miejską w Pabianicach opłaty targowej

jedynie dla targowisk miejskich ma charakter istotnego naruszenia prawa, ponieważ wprowadza niewynikające z art. 15 ust. 1 i ust. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych zasady stosowania tej opłaty na terenie Gminy Miejskiej Pabianice, według których opłata ta będzie mogła być stosowana – w tym pobrana - jedynie na targowiskach miejskich.

Biorąc powyższe pod uwagę postanowiono, jak w sentencji.

Od uchwały Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi. Skargę wnosi się do Sądu za pośrednictwem Regionalnej Izby Obrachunkowej, w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu uchwały.

Przewodniczący Kolegium

**Zastępca Prezesa RIO w Łodzi
Beata Kaczmarek**